

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívüli
olcsó áron közül a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Gedeon és Társa nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hİRde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Faikenstein S. dohánytőzsdéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében Groszman J. antiquar-fizletében, kaphatók.

A lángnyelvek.

„Mikor pedig a Pünköszt napja eljött volna, az apostolok mindnyájan egy akarattal együtt valának... akkor nagy hirtelenséggel lőn az égből, mintegy sebesen zugó szélnek zendülése, mely eltelé az egész házat, a melyben ülnek vala. És látának kettős tüzes nyelveket és üle mindezekre azok közül és megtelének mindnyájan — *Szent Lélekkel*...”

Ez történt Jeruzsálemben, ezredévekkel ezelőtt.

És ülének vala mindnyájan a Házban és mint a járványos betegség szele, lappangva közelített a szél *felülről* és megtelének mindnyájan, — óh, *nem Szent Lélekkel!*

Ez pedig történik Magyarországon s a hasonlóság annyi, hogy a mi apostolaink is olyan nyelven beszélnek, amit azelőtt nem tudtak. Igaz, hogy aztán maguk sem értik azt a nyelvet.

S a Szentlélek elkerüli azokat, a kik nem hisznek az igazságban s a hamiság csuszó-mászó eszközeivé szegődnek s a Szentlélek magasztos eszméjét elkerülve, meggörnyedt derékkal tömjeneznek a szolgaságnak.

A jeruzsálemi apostolokat megszálló Szentlélek az örök szabadságnak megdicsőítő szelleme, s a lángnyelvek csak azokat látogatják meg, a kiknek szívében ott füstölög az oltár, a melyen a függetlenségnek, a szabadságnak szánt áldozat örök tüze ég...

De az üres szivekben kialszik a láng, ha a Szentlélek ereje föl is gyújtja az oltárt. Elfojtja a tüzet még föllobbanásában a keblet eltöltő közömbösség, a mely részint a nembánomság, részint az egyenes rosszakarát szüleménye.

S van nemzet, a melynek nem jut része a lángnyelvekből, a melyet a Szentlélek elkerül, a melynek feje fölött az árulás vizes ponyvájával oltják el a hirdető tüzet, idejekorán, hogy ne tudjon az a nemzet semmit a hozzá közelgő megváltásról.

Gondoskodnak a lángnyelvek távol tartásától éppen azok, a kikben bizalmat vetette a nemzet, a kiket fölemelt, hogy az igazságnak legyenek őrzői és hirdetői...

Az ámitott nemzet pedig hisz az ör-

zők hizelgő szavainak s megkövezi azokat, a kik le akarják rázni szeméről az álomport s az őrzők hűtlenségét akarják neki bebizonyítani.

S a Szentlélekkel eltelt apostolok hiába igyekeznek elűzni az ál-apostolokat, ezek már sokkal mélyebbre hatoltak, befuródtak a nemzet szívének szentélyébe, semhogy ki lehetne őket a bitorlott helyről dobálni. S az ál-apostolok tudják nagyon jól, hogy ha a lángnyelvek csak egy szikrája talál utat a szívhez, akkor ők el vannak veszve, elkárhoznak s egy nemzet bosszuálló karja kergeti őket s nem találnak menedékhelyet. Tudják ezt és azt is, hogy hatalmuk nem örökkön tartó s éppen ez okból az utolsó ütközet végső elszántságával bevont fegyverekkel küzdenek, harezolnak mindaddig, amíg nem jő az apostol, a kinek sikerülni fog a lángnyelvek tüzet beoltani a nemzet szívébe.

Egy apostol ezeket nyer meg a Szentléleknek, a szabadságnak s akkor azok, a kik e szent szókat vakmerően, kigúnyolva az igazságot, ajkukra merészelték venni, megsemmisülnek, összeégnek a lángban, átkos szándékukat megvetéssel fogja emlegetni a jövőnek az a nemzedéke, a mely öntudattal, fölmagasztosulva kerül majd ki a tisztító-tüzből.

S ennek az időnek el kell jönnie, a lángnyelvek küzdelme nem maradhat a győzelem megkoszoruzása nélkül.

Következik majd az a Pünköszt, a midőn nagy hirtelenséggel jő az égből a tüzes nyelv, mely elteveli a házat s megtelnek mindnyájan Szentlélekkel.

A lángnyelv fénye áttör majd az ámitás átkos sötétségén s a *szabadság és függetlenség* világossága terjeszti szét áldást hozó fényét a nemzet fölött.

„Hallgatva, feketében.“

Immár nemuljon el ajkunkon a büszke öröm riadala, zászlóinkra vonjunk fátyolt s mint a minap kormánypárti részről proponálták — „*hallgatva, feketében*“ — üljük meg az ezredéves évfordulót. Mert akit büntetlenül gyalázhatnak meg csufosan, annak nem örvendezni, hanem gyászolni és pirulni illik.

Belgrádban meggyalázták az ezer éves magyar állam lobogóját, melyet dicső

atyáink mocsoktalanul hagytak reánk. Századok folyamában bős viharok tépték, szakgatták ezt a szent jelvényt, de méltó megtorlás nélkül nem becsmérelte senki soha. Sokszor kaptunk nehéz, majdnem halálos sebeket, testünkön keresztül gázoltak, leigáztak, kinóztak bennünket ellenségeink, de védtük magunkat s ha elbuktunk is a küzdelemben, a gyalázat bélyegét nem süttötték homlokunkra.

A vért nem az kergeti arcunkba, hogy elégették, bántalmazták nemzeti létünk szimbólumát; hanem az, hogy az ilyen fölháborító sértést kénytelenek vagyunk néma megadással tűrni. A vad csöcselék iránt, mely sárral dobált meg bennünket, csak megvetést érzünk; de jogos haragunk és keserőségünk özöne a saját kormányunkra zudul, amely összetett kézzel, gyáván elszenvedti s hogy gyávaságát leleplezze, a világ gúnycakzaja között egyszerűen letagadja a súlyos bántalmat.

Még azt talán megbírnánk bocsátani neki, hogy a saját hatalma ára fejében zsákmányul dob bennünket Ausztria telhetetlenségének és elnézi, hogy a szövetséges állam piócza módjára kiszípolozza anyagi erőnket. Hiszen ha kiürül a zsebünk, szorgalommal és Isten segítségével még megtölthetjük valamikor. De az a seb, amit a nemzeti önérzeten, a nemzeti becsületen ütnek, nem heged be és sajogni fog beláthatatlan időig.

Szégyen reánk, hogy idegen csöcselék így mer paczkázni velünk; de százszor inkább szégyen, hogy ilyen kormány kezében, amely a kihívó arcátlansággal szemben ennyire érzéketlen, egy pillanatig is meghagyjuk a hatalom gyeplőjét.

Megvan irva, hogy minden népnek olyan kormánya van, a melyet megérdemel. Jaj a magyar nemzetnek, ha nem érdemel külön kormányt a mostaninál. Hiszen akkor a nagy elődöknek csak törpe unokái, a világrendítő hősöknek elsatnyult, elkoresosult ivadékai vagyunk.

Azért, ha csakugyan nem kaphatunk elégtételt, akkor — nemuljon el ajkunkon a büszke öröm riadala, zászlóinkra vonjunk fátyolt s „*hallgatva, feketében*“ üljük meg az ezredéves évfordulót!

Épen most jelent meg: Ókori hitéleti és művészeti régiségek képgyűjteménye. 715 nagy, szép ábrával. Iskolák és a művelt közönség számára írta: Polgár György, kir. kath. gymn. igazgató. Ára 1 frt 40 kr. Kapható Lövy József fia könyvkereskedésében Miskolcson.

Panamás legendák.

Manapság már csaknem példabeszéddé vált, hogy: *beteg a társadalom*. S ennek az állításnak az igazságát a mindennapi tapasztalat bizonyítja.

A korrupció egyre terjed. A társadalmi élet felsőbb régióiban, valamint alsóbb fokain veszedelmes körjelenségek, kiirthatatlan rákfének mutatkoznak. A társadalom testén emitt darócba öltözött közönséges rablók és gyilkosok rágódnak, amott elegáns köntösbe bújt finom gavallérok, ügyes kalandorok, mint pióczák élőködnek; de azért nincs senki, a ki orvosszerekről gondoskodnék, nincs senki, a ki a korrupció áramlatainak gátat vetni iparkodnék.

Nagyfejú, tudós emberek a büntető igazságszolgáltatásra bizzák a társadalmi betegségek nagy seregének orvoslását; úgy gondolkodnak, hogy törvényellenes cselekmények voltak mindig, büntények fordultak elő azelőtt is, azért még sem veszett el a világ s a társadalmi élet egyes iparlovagok, vétkes kalandorok extravaganciái miatt nem akadt meg fejlődésében, sem nem feneklett meg annyira, hogy az erkölcsi világrendet komolyabb veszélyektől lehetett volna féltetni.

Ezeknek az uraknak az okoskodásából csak annyit fogadhatunk el, hogy igenis a régebbi időben is fordultak elő büntettek, fordultak elő lopások, rablások és gyilkosságok; de oly arányokat még sem öltött soha a korrupció, az erkölcsi romlottság, mint jelenleg. Ma a bünkrónika új címeket hozott felszínre, melyek a régi eredetű lopás, rablás és gyilkosságon kívül: *csalás, váltóhamisítás, pénzsikasztás* stb. új nevekké szaporították a büntető törvénykönyv szótárát.

Ezek az új bűnök, ezek az új társadalmi betegségek még veszedelmesebbek, mint a régiek; mert míg amazok csak ritkán, szörvénnyesen fordultak elő a multban, ezek ma valósággal *járványszerűen lépnek föl* s inficiálják a társadalomnak könnyűvérű s a komoly munkától irtózó elemeit.

A társadalmi betegségeknek legveszedelmesebb fekélye azonban mégis az, mely a legutóbbi napokban ütötte föl fejét s mely *közéletünk kiváló és előkelő tagjait támadta meg és sodorta az erkölcsi megsemmisülés*

posványába. Legveszedelmesebb ez azért, mert a bűnös manipulációk által nemcsak egyesek, hanem *egész sereg ártatlan ember jut az anyagi romlás szélére*. A viczinális vasut *fából csinált vashidja* után egy nagy vidék lakossága sirja a becsapásnak és vesztésnek fájó könyveit. az országos *képvásárlás* szomorú történetének a levét az egész magyar nép issza meg. A társadalom betegségének ezt a nemét a magyar nép *Panamának* nevezte el. S az az érdekes a dologban, hogy azok a bűnösök . . . pardon: hősök, kik ebben a betegségben szenvednek, *követelik, hogy őket a társadalom tisztelje, becsülje és előttük kalapot emeljen*.

De hát miért is ne emelhetnék ezek előtt az urak előtt kalapot, a mikor *száz meg száz más ur* feszít fennhordott fővel előttük az utcán, a kik talán sokkal nagyobb bűnösök, mint a panamás urak s a kik előtt kénytelenek vagyunk mégis tisztelettel meghajolni, mert őket oszlopférfiaknak, vezérégyéniségeknek, földiekkel játszó égi tüneményeknek ismeri a világ s ha előttük kalapot nem emelnék, bizonyára közmegróvást tárgyává válnának. Igen, *minket ítélne meg a világ!* Mert a világ olyan, hogy szemében *hizeleg és nyalja a talpát* azoknak a nagy uraknak, a kik még felszínen usznak, a kik még dicsőségük napsugarában sütkéreznek, pedig a hátuk mögött ugyanazok a hízogók suttogva beszélnek egymásnak, hogy ez ilyen meg olyan uton szerezte a vagyonát, egyik *katonákat szabadított pénzért* és így az állam véradóját *lopta meg*, másik politikai hitvallásának, meggyőződésének áruba bocsátásával *kortespénzen* gazdagodott meg, a harmadik hatalmának, befolyásának árán *értékes házakat építtetett* és rengeteg *uradalmakat* vásárolt, a negyedik *százezreket harácsoltt össze magának, míg a vezérlete alatt álló intézmény csaknem a bukás szélére jutott stb. stb.*

Sok nagy úr áll az emberi társadalom magaslatán, akikről úton-útfélen *panamás legendákat* beszél a világ. De nem jöttek még a titok nyomára. Ha kislát a turpisság s a nagy úr elbukik; akkor a tisztelgők és farkasóvalók serege rögtön hátat fordít s elpárolog, mint a kámfor. De ha nem sül ki;

akkor marad az illető továbbra is földiekkel játszó égi tünemény s oszlopmembere a köz- és társadalmi életnek! . . .

Panama és álarcz mindenütt!

Bizony-bizony nagyon itt volna már az ideje annak, hogy levetnénk a kétszínűség álarczát s leplezetlenül föltárnánk a társadalmi betegségek gyökérszálaikat és rámutatnánk azokra a kóroanyagokra, melyek a társadalom testében dúlnak s melyeket többé ignorálni nem lehet, nem szabad.

Nagyon itt van az ideje annak, hogy a *sajtó* egész komolysággal vegye bonczkés alá a társadalmi kérdéseket, mutasson rá leplezetlenül a betegségek okaira, mutasson rá azokra a posványokra, melyekből a korrupció miázmái veszik eredetüket. A sajtónak nem szabad csupán a krónikairó szerepére vállalkozni; a sajtó hivatása nem egyedül az, hogy a fölmerült bűntényeket regisztrálja s a bűnstatistika számára adatokat gyűjtögetsen, ezt megteszik a törvényszékek és a börtönfelügyelők is. A sajtó hivatása és feladata ennél sokkal magasabb. A *sajtó a társadalmi közérkölcsök* öre; neki a társadalmi betegségek, a dúló kóroanyagok fölött orvosként kell megállnia, mert csak így lehet eltávolítani mindazon bajokat, melyek a társadalmi élet egészséges fejlődését akadályozzák. így lehet elejét venni a közérkölcsiség ama szomorú hanyatlásának, a mindenféle büntények azon roppant tömegének, melyek ma már az állami és társadalmi jogrendet komolyan veszélyeztetik s a közérkölcsiséget alapjaiban rendítik meg! . . .

Hogyan? . . . Mit mondtunk? . . . Hogy a sajtó tegye meg mindezeket? Hogy a sajtó álljon ki a sikra, fedezze föl a bűnök alapokait és leplezetlenül mutasson rá a bűnösökre? . . . Óh mily naiv kívánság! Vajjon melyik lap vállalkoznék Magyarországon az ilyen szerepre? . . . Melyik lap merné a magas polczon álló bűnösöket megnevezni? Hiszen arra a szerencsétlen lapra — ha kézzelfogható adatok birtokában nincs — az egész kétszínű, álarczos világ rátámadna s azt a boldogtalan cikkirót, a ki erkölcsbíróként bátorzkodott föllépni, azonnal kiközösítené a „jóérzésű és a tisztességes társadalom“ kebeléből; sőt még *bérencz-tollak*,

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Ezüstlakadalmunk.

(Elsőszöveg: Vén diák.)

Mi tőrés, tagadás,
Félszázad nagy idő!
Lazul, kopik, romlik
Erő, szív, máj, tudó.
Azaz félszázadnak
Csak a fele telt el
De **duplán** számitunk
Háborús évekkel.
Ötven évnek fele
Egy jó feleséggel
A mi boldogságunk
Drága kincscsel ér fel.
Volt sok **keserűség**
De **édes** még több volt
Felhős ború után
Derül fényben mennybolt.
Szürke hajunk **ezüst**,
Színarany kedélyünk
Ennyi **kincscsel** holtig
Lassacsán megélünk!

(71—96. 20/V.)

Az első pünkösdi rózsza.

(Mese.)

Szerelmes volt a Föld a Hajnalba az Ég leányába.

Szegény Föld, nagyon siralmas napokat élt. Bánatában előparancsolta hatalmas szolgáját a Szelet. Végig nyargaltatta vele az egész

eget. Tépte, húzta-vonta a ruháját az Égnek, míg egészen össze nem szaggatta. Recsegett, ropogott minden, a vén sziklafok zúgva hullott le, zúgott az erdő, meghajoltak nagy fái; mintha titánok játszanának hatalmas kezekkel egy szörnyű orgonán, olyan hangokat adott. Felhányta haragjában tüzét a Föld egészen az égig.

A Hajnal tudta, hogy mért ilyen haragos a Föld, de még sem mutatta magát. A Föld akkor elkezdett sirni, zokogni, nagy könnyűi előtörték. Mindenik könnyűjéből egy-egy forrás lett. Azután gyászruhát öltött magára sárga, lehulló levelekből és mintha örökre meghalt volna, az erdők fáit állította maga mellé csupaszon, rezegő ágakkal, fejfáknak.

A Hajnal nem könyörült rajta; egy sor felhő mögül nézett le a busuló Földre.

A Föld egyet gondolt. Hátha, amit el nem ért haraggal, sirással, elérhetné szép szóval, hiszen a Hajnal is asszony,

Elkezdte hát magát csinosítani. Szép tarka ruhát vett zöld erdőből s tarka virágokból. Kebelére rózsát, kalapjához tulipánt tűzött. Azután lassan, lágyan szerelmes szavakat sugdosott: Látod édes Hajnal, milyen boldoggá tennél engemet, ha csak egyszer is rám mosolyognál. Látod, látod! A szelet megkötném, többé nem nyargalna féktelenül, mindent felforgatva. Virágillatot emelnék csak s rózsafelhőket; a te uszályod hordozói lennének. Apró szolgálmat az ékes szavú pacsirtát s a csengő hangú csalogányt küldeném üdvözlésedre. Hullámzó, gazdag vetések, rózsáágak hajlongásának keltedkor s kedvesen csengne feléd a völgy harangja. Mosolyodra gyöngybe fűroszteném a kis fű-

szalat is. Édes Hajnal, fogsz-e rám mosolyogni?

Igy szólt a Föld ékes szellő-nyelven. Majd tovább folytatta: édes Hajnal . . . édes Hajnal, hallgass meg! Milyen szép lenne minden. A csörgedező kristályforrás arany halaival, mind a tied lesz, hogy legyen miben fürdened nymfáiddal együtt rózsás arczodat, tied lesz az erdő csendes mélyeiben legelésző özikével; tied minden dalos madár: a bús fülemüle, a füttyülő rigó, a csattogó pacsirta; tied minden dal. Tied lesz a sziklára futó borostyán, a királysas fészkevel, az örök zöld fenyő túlevelével. Tied lesz a kertek minden virága: a bánatos árvácska, kellemes illatú pirosrózsa, a csalfa folyondár. Tied lesz minden édes Hajnal! Mosolyogj rám!

A Hajnal meghallva a Föld szép ígéretét, feidugta rózsás ábrázatját az éj palástja alá s lemosolygott a Földre.

A Föld tovább könyörgött: Édes Hajnal, szeress is! Látod, milyen szép most minden. A virág kinyilott, a bíbó felpattant; illatos szellő lengedez, kristálypatak vígan fut, virágos völgy csallitjában csalogány is dalra kelt!

Ezután lágy szellővel elkezdte a Föld cizrogatni a Hajnal arczát, szép csillagokat is tűzött kebelére, legtündöklőbbet a homlokára. Ezeknek a Hajnal nagyon megörült. Mosolygott édesen, gyönyörű szeméből csak úgy hulltak a gyöngy-könyök, azután egyet bilentett könnyű szárnyán s leszállott s könyvedén, mint a lehelet, megcsókolta a Földet. Ahol megcsókolta, ott fakadt ki az első bokor *pünkösdi rózsza!*

Ruik László.

gyászfirkások is akadhatnak, a kik utcai rima módjára kiállnának a piac közepére s a hivatásának magaslatán álló szabad sajtó merész eljárására *arczpirulás nélkül* azt mernék írni, hogy — *revolver?*

— **A városi képviselőválasztások** oly nagy érdeklődés mellett indultak meg városunkban, a minőt már régen tapasztaltunk. A pártunk vezetősége által eszközölt kijelölése ellen majd mindenik választókerületben tétettek ellenintézkedések. Legtöbbnyire a becsvágyukban és hiúságukban tetszelgő polgártársak *léptették föl önmagukat*, hogy a „városatyák“ szép és nagyfontosságú testületébe bejussanak. Nem lehet semmi kifogásunk az ellen, hogy tette kész polgártársaink a választások összes vonalain illy nagy buzgósággal harcvezonalba álltak; mert utoljára is a képviselőtestületbe az jut be, a kit a választó közönség beküldeni akar. Mindazonáltal fölkerjük a választó polgárokat, hogy tekintettel arra, hogy a miskolci függetlenségi párt *pártállásra való tekintet nélkül, egyedül a város érdekeit tekintve* tette meg a jelöléseket, a *kedden vagyis május 26-án tartandó választás alkalmával a párt által kijelölt polgártársainkra szavazzanak.*

Az első választókerület polgárai a következő kérelmet intézik a választókhoz:

Kérelem az I-ső választókerület polgáraihoz.

A miskolci függetl. párt nagy választmánya folyó hó 11-én kijelölte városi képviselőül az arra érdemes férfiakat, politikai párt-állásra való tekintet nélkül; így az I-ső választó-kerületben két ismert kormánypárti lett jelölve. A kormánypárt egye tagjai kerületi bizottság név alatt egy külön listát állítottak össze s küldözgettek szét a választókhoz, melyen csupa kormánypártiak vannak megválasztásra ajánlva.

A kerület függetl. érzelmű választói illy eljárás után elhatározták, hogy részben ragaszkodván az előbbi kijelöléshez, a folyó hó 26-ik választásnál most már a következő férfiakat kívánják megválasztani, úgymint rendes-tagokul: *Varajthy* István építész, *Butykay* József mérnök, *Neumann* Sámuel házbirtokos, *Takács* János molnár, *Kulcsár* Károly rézműves, *Vályi* József biztosiási hivatalnok; póttagokul: *Vithen* Károly bizt. hivatalnok és házbirtokos, *Privilovic* Sándor szijgyártó, *Kiffer* Márton mészáros választó polgárokat, kiknek megválasztását a kerület érdeke követeli, — így a kerület választói ez úton is felkérnek, hogy szavazatukkal a megjelölt polgártársak megválasztását biztosítsák.

A többi választókerületekben pártunk jelöltjei a következők:

A II. vál.-kerületben rendes tagoknak: *Filep* József, *Mikuleczky* István, *Ruttkay* Menyhért, *Vasserman* Jakab, *Fejes* Gergely, *Fekete* Bertalan, *Lukács* Dániel; póttagoknak: *Orosz* József, *Herbst* Ignác, *Mathiász* András;

a III. vál. kerületben rendes tagoknak: *dr. Kovács* Gábor, *dr. Varga* Pál, *Éder* Elek közjegyző, *Kecskeméthy* Sámuel, *Tóth* Dániel, *Halmy* Gyula, póttagoknak: *Kemenczky* Miklós, *Bendrin* János, *Kóris* Lajos,

a IV. vál. kerületben rendes tagoknak: *Porcs* János, *Gomba* Gyula, *Fekete* Tóth János, *Neuman* Nándor, *dr. Sassy* János, *Nagy* Ignác, póttagoknak: *Szabó* Sámuel, *Monoki* István, *Gecse* Ferencz.

az V. vál. kerületben rendes tagoknak: *dr. Németh* Imre, *Veskóy* Zs. Jenő, *Munka* János, *Fodor* Endre, *Csontó* Albert, *Nagy* Elek, póttagoknak: *Doma* István, *Kulik* Márton, *Hronyecz* József,

a VI. vál. kerületben rendes tagoknak: *Bizony* Ákos, *K. Papp* László, *Fodor* Pál ügyvéd, *Fischer* Lajos, *dr. Klein* Ignác, *dr. Frankfurter* Sándor, póttagoknak: *Leóche*y Károly, *Sonkoly* Pál, *Szatmári* József,

a VII. vál. kerületben rendes tagoknak:

Horváth László, *Karla* Bertalan, *Görgey* Márton, *Pósta* Sándor, *Pfliegler* J. Ferencz, *Kaffka* Ignác, *Petro* József, póttagoknak: *Bada* Bertalan, *Kiss* Károly, *Szlavkovszky* Imre, *Papp* Lajos,

a VIII. vál. kerületben rendes tagoknak: *Lugyik* János, *Cseh* István, *Csorba* József, *Hochmann* Ignác, *Roller* István, *dr. Kontz* Miklós, póttagoknak: *Imry* Mátyás, *Helmeczy* Lajos, *B. Szabó* József miskolci lakosokat.

A kötelező tűzbiztosítás és tűzoltóság.

Most, a nyári időszak közeledtével, a midőn a tüzesetek gyakoribbak, időszerűnek tartjuk, hogy a tűzbiztosítás és a tűzoltóság ügyével foglalkozzunk.

A művelt nyugat-európai államokban, ahol iskolázott nép van, a tűz és a jég elleni biztosítás általános szokás.

Nem így van azonban nálunk. A mi népünk hátramaradt, úgy, hogy nem bírja felfogni a tűz és jég elleni biztosításnak kiváló fontosságát.

Hiába beszélnek neki szellemi vezérei annak üdvös voltáról, azt látszólag elhiszi, de azzal indokolja indolenciáját, hogy *nem telik* neki ezen czélra, valójában pedig fatalizmusa folytán *nem törődik* vele. Házának biztonságát a jó Istenre bizza s abban bizik, hogy a tüzet ezentul is elkerüli. A jégbiztosítással pedig egyáltalán nem gondol a nép és azt hiszi, hogy ez csak urnak való dolog.

A köznép illyen gondolkozásu lévén nálunk, nézetünk szerint a közigazgatási tényezőknek kellene kezökbe venniük ezt a népre nézve kiválóan fontos és üdvös dolgot.

A községeket sommásan kellene biztosítani az előljárásnak valamely jönevű biztosító-társulatnál és a népen ezen a czímen kiadott pénzt a biztosítás arányában behajtani.

Nálunk csak ekként lehet keresztül vinni a *kötelező tűzbiztosítást*, jó tanács vagy rábeszélés hiábavaló e tekintetben.

Pedig a népre nézve az illyen hatósági biztosítás igen előnyös lenne, mert a biztosító-társulatok a tömeges biztosítások folytán szívesen nyujtanának százalék-leengedést.

A tűzbiztosításnak elhanyagolása a tűzvész esetében vagyoniag megrendíti a népet, sőt egyeseket hajléktalan koldusokká tesz.

Ha valahol, úgy faluhelyeken kellene első sorban ezen kötelező biztosítást keresztül vinni, mert a falusi házak építésöknél fogva fakéményekkel, melyeket sohasem látott a kéményseprő, nádfedelekkel valóságos tűzfészkek.

Főleg a tavaszi viharos szelek támasztanak sokszor tüzet, amikor is egész községek hamuvá lesznek.

Nálunk a közigazgatási tényezők, bátran kimondhatjuk *nem teljesítik* e részbeni kötelességüket. Nem elég elrendelni és kidoboltatni, hogy minden háznál kapitányvíz és tűzhorog legyen, hanem elsősorban oda kell hatnia a közigazgatásnak, hogy a *nép köteles, szigorú büntetés terhe alatt, biztosítani lakhelyeit.*

Hiszen igaz, a mi népünk igenis meg van terhelve adókkal, de azért jutna ezen czélra is, ha a szeszcs یتالokra jut.

Másodsorban szervezni kell községenkint *tűzoltó-társulatokat és pedig szintén kötelezőleg.* Mert ne gondolja senki, hogy a nép az önkéntes tűzoltó-egyletbe önmagától belemegegyen. Ha csak a szolgabíró, a kinek háta mögött a csendőrség áll — rá nem kényszeríti, magától bizony glédába még a legénység sem áll. Pedig minden községben vannak katonaviselt emberek, a kik már ügyesebbek s a kiknek jó példája a többieket is bekeritené. Csak természetes vezetés és erélyes kéz kell hozzá.

A kormány elrendelte, hogy minden községnek legyen vízipuskája. A főszer tehát megvan, a többi tűzoltói szereket is meg-

szerizhetnék a községek, hogy tűzvész esetén megvédhessék házaikat, vagyonukat.

Bátran merjük állítani, hogy a tűz elleni védekezés és a tűzoltó-egyletek szervezése sokkal fontosabb a kolera elleni óvintézkedéseknél, mert a községek védtelenül állnak szemben egy tűzvészszel. Vagyonsabb és nagyobb községeknek két-három nagyobb vízipuskát is kellene szerezniök.

Ami a tűzbiztosítást illeti, azt az államnak lakosai érdekében minél előbb kötelezővé kellene tenni.

Sajátságos, hogy ezen dolgokat a mi parlamentünkben nem tárgyalják. — Ugy látszik ez azért van, mert a belügyi tárca eddig mindég csak alárendelt tárca volt, melylyel keveset törődtek.

Most ujabban már ezen a téren is kezdenek egyetmást tenni. Így a közegészségügyre is vetnek némi pillantást, bár itt az volna a főteendő, hogy közigazgatásunk gyökeresen reformáltassék. Mert a mi közigazgatásunk ma is sok vármegyében „more patrio“ folyik. Pedig a közigatásnak százados mulasztásokat kell hazánkban helyrehozni és minden privát érdeket mellőzve, egyedül a közjót szolgálni. Az állam megköveteli pontosan lakosaitól az évi adót, nem érzi-e magát indittatva arra, hogy amennyire csak lehet, a tűz által okozható károktól megvédje a népet? Ez pedig nálunk, a mi népünknel másképen nem érhető el, — csakis a *kötelező tűzoltói intézménynek* keresztülvitele és a tűz elleni biztosításnak kötelezővé tételele által.

A kötelező jégbiztosítás szintén népünknek javára válnék, de erről kár szólni addig, míg a tűzbiztosítás, az első és főszükség általánosítva nem lesz.

Fővárosi levél.

Budapest, 1896. május 21.

A fényes ünnepélyekre néma gyász borult. Ó felsége öcsese *Károly* Lajos kir. herczeg meghalt. Annyi élő közül őt is kiragadta a kérlelhetetlen halál, ki nem válogat gazdag és szegény között. A nemzeti tricolor helyett a házokról fekete színű zászlókat lenget a tavaszi fuvallat, hirdelve a mély gyászt és bánatot, melyben a nemzet osztózik szeretett királyával. E halálozás folytán aktuális kérdéssé lett, hogy vajjon ki fogja királyunkat a trónon követni, mert a presumpatív trónörökös napjai gyógyíthatlan betegsége következtében meg vannak számlálva, más pedig jelenleg kijelölve nincs. A combinatiók szerint *Ottó* kir. herczeg venné át az uralkodást, ki soprni huszárezredes, nyelvünket alig érti és nagyon vig kedélyű.

Nem kevésbbé keltett feltűnést egy czikk, mely *Herman* Ottó városunk déli kerülete országgyűlési képviselőjének tollából került ki. A czikk hangja és irálya az összes politikai pártokat felrázta és rokonszenvre talált mindenütt, csak néhány egyén, kiknek működése ellen volt intézve, támadt harag a *Herman* Ottó ellen. Mindenki tudja azt, hogy *Herman* Ottó első sorban a nép embere, a melynek gondolkozását, érzését és szívének minden egyes dobbanását senki sem ismeri jobban, mint ő. És mégis mit tesz — mondja *Bartha* — egy fulminans-czikkben, nem védelmezi a népet, sőt annak pártfogóit megtámadja. No már ezt a rosszakaratot *Barthán* és társain kívül senki sem tételezheti fel *Herman* Ottóról, sőt *Barthát* is a féktelen harag, mely határokat nem ismer, no meg a helytelen logika indította a kijelentésre, mert hiszen ő volt az, a ki évek óta hirdeti, hogy *Herman* Ottó a *legnagyobb népbárát*, mint a hogyan igaz is. Az pedig nagyon fura, hogy *Bartha* és társai, kik *magyar* érzelmeikre öblös hangon hivatkoznak, megtámadják *Herman* Ottót, mivel ezt az érzelmeit csak a magyar népre terjeszti ki, míg az idegen nemzetiségektől, kik egyebet nem tudnak, mint nemzetünket gyalázni és annak symboliumát elégetni, megtámadja ezen ér-

zelmeit. Vajjon bűn-e ez Herman Ottótól? Itélje meg a nemzet és ha majd nyugodtak lesznek Bartha és társai is. Bizonyára nem! Mit akar Ugron Gábor? Szót adni olyan náció szájába, a mely azt a nemzet ellen fogja kimondani. Éppen így tett 1867-ben Deák Ferencz is, a ki elküldte a horvátokhoz azt a bizonyos *fehér lapot* a legnagyobb lojalitásból és most szépen befekettette kapjuk vissza.

Nagyon is belemélyedtem a politikába, pedig még arról is akartam írni, hogy mivel foglalkozik most a képviselőház. de hát a *közigazgatási bíráskodásról* szóló törvényjavaslat is *csonka*, miért nem lehetne az én levelem is az ebben a tekintetben.

A politikai térről átvonulok a kiállítási tér corsójára, mivel most *„minden út oda vezet“*, máskülönben el sem lehetne képzelni, honnan gyűl oda annyi szép és bájos természetű hölgy és férfiak. Az ember nem tudja magát miben előbb gyönyörködtetni, annyi sok látni való van.

Hasonlóképen „*Ós-Budavárában*“ is az ember számtalan élvezetben részesül, hanem ennek a várnak megvan az a sajátos tulajdonsága, hogy minden ajtója *pénzért* nyílik. Jó lesz tehát mindenkinek, a ki e vár megtekintésének élvezetében akar részesülni *aranynyal* jól megterhelni bugyellárisát, mert bizony másképp nem igen lehet bejutni.

Különben minden drága pénzbe kerül most a fővárosban, mert mindenki nagy hazafi és gazdag tőkepénzes akar lenni a millennium alatt, ehhez pedig vidéki ember szükséges, a kinek megvan, a miben a főváros szűkében van.

De hiába, ez alól senki sem vonhatja ki magát, a kinek pénze van és gyönyörködni akar, csupán egyet tudok ajánlani és ez a *takarékosság*. Ha valaki tud takarékoskodni, akkor esetleg olcsóbban kijön, mint más; de a mostani viszonyok között ez is megbosszulhatja magát azon általános példabeszédnél fogva „a rest kétszer jár, a fősvény kétszer köt“, tehát jelenleg a Horatius által ajánlott „*aurea mediocritas*“ sem használ semmit.

Azt hiszem, azért senki sem esik kétségbe és ennek dacára sem fog visszaretenni senki, hogy meg ne nézze hazánk ezeréves fejlődésének produktumait, midőn arra idő és alkalom kínálkozik.

Dyck.

H I R E K.

— **Piros pönköst napja** a fölvilágosodásnak és az eszmék diadalának ünnepe a holnapi nappal ismét reánk virrad. Legyen ez az ünnep a magyar nemzetnek igazi örömunnepe. A vidékről a fővárosba tóduló számos ezer ember, kik az ezredéves kiállítást, a magyar centrum mesés gyorsaságu fejlődését megbámulni igyekeznek, hozzák onnan haza azt a meggyőződést, hogy hazánkra a *fölvilágosodás terjesztésének* fontos missziója vár. ezt pedig teljesíteni kell minden tőlünk kitelhető erővel. A haladás útja ki van jelölve, a kezdet nehézségein is túlestünk már. A művelt Nyugat is kénytelen immár beismerni, hogy a magyarok érdemesek arra, hogy ez az áldott szent föld: Magyarország az övék legyen! Oh bár csak egészen az lenne már! . . . Hadd töltsön el minden hazafit a tudat, hogy szívvél-lélekkel munkálkodni kell szellemi és anyagi erőnk fejlesztésére, mert egyedül a jóléttel járó szellemi műveltség az, mely számunkra e hazában a vezérszerepet biztosítja s a magyar nevet a külföld előtt tiszteltté és becsültté teszi. Ezzel az óhajással **üdvözöljük lapunk olvasóit, munkatársait és jó barátait s mindnyájoknak zavartalan s boldog pönkösti ünneplést kívánunk!**

— **Ünnepi istentiszteletek.** A miskolci ev. ref. egyház templomaiban a lelkészek a következő sorrendben végzik az egyházi szertartásokat: Az avasi templomban Nagy Ignác lelkész és Gál Ferencz segédlelkész,

az új templomban Tóth Dániel esperes-lelkész és Tóth Béla segédlelkész, a deszka-templomban Kun Bertalan püspök, Csik Dániel püspöki titkár és Fűry Lajos segédlelkész. Az uri szent-vacsorát mindkét napon délelőtt mind a három templomban kiszolgáltadják.

— **A holnapi ünnepély.** A miskolci izr. ipartársulat zászlószentelési ünnepélye holnap megy végbe nagy ünnepélyességgel. A zászlószentelési ünnepély d. e. 11 órakor megy végbe a Zárda-téren; ezt bankett követi, este a Seper-szállodában.

— **Egyházmegyei bíróság.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye bírósága csütörtökön délelőtt Tóth Dániel esperes és Lengyel Sámuel egyházmegyei gondnok elnökleite alatt ülést tartott. Résztvettek az ülésben Mikuleczky István, Molnár Bertalan és Maklár Károly tanácsbírák. Ez alkalommal az *egerlődi* egyház lelkészválasztásának bonyolított ügye került tanácskozás alá. Ennek az egyháznak első lelkészválasztását a kerületi bíróság még a múlt esztendőben gemmisítette s új választást rendelt el. Az új választás alkalmával Solyom Barna tiszafüredi lelkészt választották meg. A kisebbségben maradt párt ez ellen a választás ellen is óvatot adott be s így került ez az ügy most ismét az egyházmegyei bíróság elé. A bíróság a választást *jóváhagyta*. A határozatot azonban — mint halljuk — a kerületi bíróság elé felebbezik, mely a jövő szerdán fog ebben az ügyben dönteni.

— **Jegyzői szigorlatok.** A község-jegyzői képesség megbírlására hivatott borsodvármegyei állandó szakbizottság által e folyó 1896. évi május hó 28-ik napján d. e. 9 órakor az alispáni hivatalos helyiségben jegyzői szigorlatok fognak tartatni.

— **Közigazgatási ülés.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága május hó 29-ik napján br. Vay Elemér főispán elnökleite alatt tartja meg ülését.

— **Gyűlés.** A miskolci ág. hitv. evangy. egyház folyó hó 26-án hétfőn, d. e. 10 és fél órakor évi közgyűlést tart. A közgyűlésnek tárgyai: 1. Egyházi felügyelő megnyitó beszéde. 2. A lelkész évi jelentése. 3. Tiszt. főjegyző, működő főjegyző és jegyző választása. 4. Vidékről egyháztanácsnokok választása. 5. Egyháztanácsnokok választása. 6. A számvéviszék elnöke és 10 tagjának választása. 7. A számvéviszék évi jelentése. Forgalmi kimutatás. Mérlegszám. Évi költségvetés. 8. A magyar Jelzálogbankkal kötendő szerződés és törlesztési kiszámítás tárgyalása és elfogadása. — A vármegyénél főszolgabírónak választott Buthy Lajos, főjegyzői állásáról itt leköszönvén, érdemeinek méltatásául tiszteletbeli főjegyzőnek megválasztására ajánlatik. Helyére rendes főjegyző s mellé egy jegyzőválasztás javasolják. Vidékről tanácsnokok ajánlatik: Patyi László kir. telekkönyvvezető Mező Kövesdről, Prónay József nagybirtokos és Prónay Endre nagybirtokos egyháztagok Ivánkáról és Vályi Sándor kir. aljárásbíró Mező-Kövesdről.

— **Iskolalátogatás.** A kultuszminiszter megbízása folytán Kozma József miniszteri biztos a napokban látogatást tet a polgári leányiskolában. Ez alkalommal a miniszteri biztos tiszteletére rögtönzött iskolai ünnepély rendeztetett. Volt zene, ének, szavaltat, a leányok pedig diszmagyar ruhába öltözötten felvonulást rendeztek. A miniszteri biztos *legnagyobb elismerését* fejezte ki az igazgató előtt a talált rend felett.

— **Dalárdánk a millenniumban.** A miskolci daláregylet hazánk ezeréves ünnepélyeiben tevékenyen szándékozik közreműködni. E tekintetben is ugyanazt a lázas munkásságot, elismerésre méltó szorgalmat és kitartást tapasztaljuk, mely az egyület mai magas színvonalára emelte. Részt vesz az egyület — 20 taggal — augusztus 15- és 16-án tartandó országos dalárünnepélyen és versenyez a hazai összes dalárdákkal együtt; ezenkívül részt vesz augusztus 17-én Ó fel-

sége születésnapja előestélyén, Budapesten rendezendő lampionos szerezadón.

— **A „Borsod-miskolci club“** f. évi jun. hó 1-én d. u. 5 órakor rendes évi közgyűlést tart.

— **A borsodi kerékpár-egylet** vasárnap f. hó 24-én kirándulást rendez Kassára. Indulás reggeli 4 órakor, gyülekezés a Seper-szálloda előtt. Forró-Encsen csatlakozik a szerencsi kerékpár-egylet, esetleg az újhelyi is. A midőn tehát ezen érdekes (90 kilométeres) kirándulásra az érdeklődők figyelmét felhívom, figyelme tetem azon urakat, kik máig jelentkeztek, hogy a fent jelzett időben és helyen pontosan jelenjenek meg. Vendégeket szívesen látunk. Keller, titkár.

— **Elismerés.** A miskolci ev. ref. felsőbb leánynevelőintézet tantestülete szerdán délelőtt Tóth Pál igazgató elnökleite alatt ülést tartott, mely alkalommal a vizsgák idejét és napjait állapították meg. Az intézet ének- és zenevizsgálója június 14-én lesz. Az egyes osztályok vizsgálója pedig 16, 17, 18 és 19-én tartatik. Tóth Pál igazgató ezután fölemlíti, hogy az intézet remek zászlója a lefolyt ünnepségek alatt általános bámulat tárgyát képezte s indítványozza, hogy a remekmű mesterének Kenyeresz Mariska intézeti nevelőnőnek elismerés és köszönet szavaztassék. Az iskolaszék a legőszintébb örömmel szavazta meg az elismerést és köszönetet, mert oly művészi kivitelű munkát még aligha készített valaki Miskolcra, mint Kenyeresz Mariska kisasszony. A zászló anyaga és mezeje fehér brokát selyem, háromszínű moirée-szalaggal. A koszoru, mely rózsá, nefelejts- és szegfűvirágokból áll; a felirat, mely a következő mondatokból áll: „Magyar hölgynek született, áldd érte sorsodat“ — a legbámulatra méltóbb selyemhímzéssel van készítve. Igazán gyönyörű s ha azt vesszük, hogy Kenyeresz Mariska kisasszony ezt a művet nagymérvű elfoglaltsága mellett a pihenés idejének fölhasználása mellett készítette, valóban megérdemli az elismerést és a köszönetet.

— **Tiszti orvosi minősítési kérdésben** figyelemre méltó határozatot hozott közelebb a belügyminiszter egy főispáni jelentés kapcsán. Kijelentette ugyanis, hogy kivételesen tudomásul veszi egy járási orvosnak kinevezését, bár az illető nem rendelkezik még a járási orvosokra nézve a törvény által megkívánt 2 évi gyakorlattal s így teljesen képesítettnek sem tekinthető; figyelembe véve azonban, hogy egyébként minősített tiszt orvosi vizsgát is tett s mint tanársegéd előnyben részesítendő, ezáltal nem kívánt a miniszter kifogást tenni a szóban forgó főispáni intézkedés ellen.

— **Esküvők.** Hochmann József, budapesti fiatal műiparos. csütörtökön esküdtött örök hűséget Hercz Berta úrhölgynek, özv. Hercz Vilmosné kedves leányának. Schmidt Sándor m. kir. államvasuti hivatalnok május 12-én vezette oltárhoz jekel és margitfalvi Jekel-falussy Ilonka úrhölgyet Monoron.

— **Weber István** kir. kath. gymn. tanár, a miskolci daláregylet karnagya — mint örömmel értesülünk — majdnem halálos kimenetelű, súlyos betegségéből fellábadt. Örömmel hozzuk ez örvendetes hírt, mert Weber István köztiszteletben áll városunk minden körében.

— **Gyűlés.** Az iparos ifjak önképző, olvasó és közművelődési egylete f. hó 31-én évi rendes közgyűlését tartja Prokó Antal elnökleite alatt.

— **Emlékkönyv.** Schlésinger Ármin izraelita népiskolai igazgató-tanító millenniumi emlékkönyvet ad ki, a mely a városunkban tartott ezredévi ünnepélyek lefolyását fogja tartalmazni. Az emlékkönyv az ünnepélyek alkalmából tartott szónoklatokat, az ünnepségek lefolyásáról szóló lapközleményeket, egyéb cikkeket és verseket is fogja tartalmazni, ezenkívül az ünnepi szónokok, az ünnepély szereplőinek s a helyi sajtó munkásainak arcképei is meg lesznek benne örökítve.

— **Karambol a fútczán.** Ez a karambol

szelid kimenetelű volt. Tegnap reggel történt. *Takács Józsefné* került egy bércocsi alá, de komoly baja nem történt. Mindössze az ijedtség következtében elájult.

— **A sörház-utcai ev. ref. elemi iskola ezredéves ünnepélye.** Ez az iskola is május 9-én tartotta meg az iskola tantermében millenniumi ünnepélyét. A növendékek zászlók alatt vonultak vissza a templomból és ünnepélyes arccal foglalták el tantermökben szokott helyeiket, miközben a szülők is bejöttek és letelepedtek, hogy tanui legyenek azon szép és meghatározó ünnepélynek, melynek szereplői főképen kis növendékek — leendő hazafiak és honleányok — valának. Jelen voltak, mint hivatalos kiküldöttek Veskóy Zs. Jenő gym. tanár és K. Papp László. Az ünnepély programja a következő volt: 1. Hymusz. Énekelték a növendékek. 2. Megnyitó beszéd. Tartotta: Veskóy Zs. Jenő ref. főgym. tanár. 3. Az 1000 éves Magyarország kimagasló alakjai. A tanító beszéde. 4. Induló. A növendékek éneke. 5. Ki volt nagyobb? Tóth Kálmántól. Szavalt: Molnár Bertalan IV. o. t. 6. Ezredéves szózat. Lévy Józseftől. Szavalt: Csató István IV. o. t. 7. Ki volt Árpád? Petőfi Sándortól. Szavalt: Torma Sándor IV. o. t. 8. Ohajtás. Énekelték a növendékek. 9. A honfoglalás Árpád alatt. Térkép mellett elmondta: Forrai Samu IV. o. t. 10. Ezer év. Inczedy Lászlótól. Szavalt: Katona János III. o. t. 11. Mi a haza? Majthényi Flórától. Szavalt: Simon Juliska IV. o. t. 12. A tanító buzdító beszéde után a növendékek a „Szózat”-ot énekelték. A tanító beszédében az ünnepély nagy jelentőségét emelte ki, azután növendékeit hazaszeretetre buzdította. A kiküldöttek és vendégek, miután az ünnepély szép sikere fölött véleményüket nyilvánították és a tanítónak buzgó fáradozását megköszönték, eltávoztak. Ezzel az ünnepély véget ért. Délután pedig az összes növendékek zászlók alatt Kőszeghy István ref. tanító vezetése mellett a többiekhez csatlakozva, a Haliczkára rándult ki vidáman, hazafias dalokat énekelve. Ugy az ünnepély, mint a kirándulás oly szépen sikerült, hogy bizonyára mélyen bevésődött a növendékek szívébe és emlékezetébe.

— **A büntető igazság** elől nem lehet úgy elbújni, hogy az valamikor rá ne találjon az emberre. Lám *Szkovira* Mária, ki *Blechner* Adolf miskolci lakost meglöve, onnan kerekelt oldott, szintén megerősítheti a fent mondottakat. Mert a rendőrség kinyomozta, hogy a leány most Győrött tartózkodik s kérte az elfogatását. Szegény *Szkovira* Máriát hát most visszahozták és elcsukták.

— **Czigányok veszedelme.** Hiába minden, a törvény szigorú paragrafusai alól nem bújhat ki senki. A kóbor czigányok, kik hadilábon lévén a civilizációval, fittyet hányanak a közegészségügy szabályainak, eddig még nem voltak abban a szerencsés helyzetben, hogy himlő ellen beoltották volna őket. Hanem most rájuk kerül a sor. A belügyminiszter ugyanis szigorú rendeletet adott ki a hatóságokhoz, hogy a kóbor czigányokat, kik ide-oda vándorlásukkal a hólyagos himlőt terjesztik, egytől-egyig beoltásuk, ha kell karhatalommal is. Lesz hát jajveszékés Csabán.

— **Baleset.** Súlyos baleset érte csütörtökön reggel *Károlyi* Árpádot, *Károlyi* István kereskedelmi és iparkamarai szolga 13 éves gyermekét. Valami uton-módon dinamit-patronra tett szert, amelylyel aznap reggel játszani kezdett, miközben az kezében széjjel robbant. A robbanás következtében *balszeme teljesen kifutott*, mind a két keze össze-vissza roncólódott s arca súlyosan megsérült. A kórházban ápolják.

— **Gyilkos anya.** Feljajdul a hazafias érzés, elborul a lélek annak a vad kegyetlenségnek és lelketlenségnek hallatára, amit tegnap egy *Kalmári* Hermina nevű 19 éves, cselédleány, ártatlan ujszülött leány-csecsemőjével elkövetett. A bűn útjára tévedett leány, hogy a szegénytől megszabadulhasson,

érezve a következményeket, reggeli 8 órakor felment a padra, h l egy leány-gyermeknek adott életet. A kis ártatlan csecsemőjét erre össze-vissza törte, majd a padlason lévő kályhába dobta, ő maga pedig öngyilkossá akart lenni, de ehhez — súlyos betegsége következtében — ereje nem lévén, eszméletlenül rogyott a földre, hol mindaddig feküdt, míg a házbeliek észre nem vették. Az elvetemült leány kegyetlen tetére csakhamar rájöttek a házbeliek; azonnal jelentést is tettek a rendőrségnek. Miután a gyilkos anya veszélyes s súlyos beteggé lett, a rendőrség beszállította őt a kórházba; az ártatlan kisedet hulláját pedig a kórház halottas kamrájába szállították s még az nap fel is boncolták. A fiatal gyilkos nőt a vizsgálóbíró is kihallgatta; ekkor töredelmesen bevallotta ocsmány és bűnös tettetét, hogy szerencsétlen ujszülöttének életét pusztította el. Igazán megdöbbentő a gyermekgyilkosságok számarányának napról-napról való fokozatos növekedése. Mit használnak nekünk a közegészség érdekében (!) hozott törvények, míg ennek az általánosan üzött irtózatosságnak elejét nem vesszük, amely — fájdalom! — legnagyobb mérvben a magyarság között van napirenden. Jól tudjuk, hogy szigorúan bünteti a törvény a bűnösöket; de hanyadik eset lehet az, a míg ez a gonoszság véletlenül kiderül s hány ártatlan életet emészt el addig a szivtelenség, a lelketlenség, a kegyetlenség, míg végre rajta veszt. A tapasztalatlan leányoknak *védtelensége* a férfiak büntetlenül üzhető *csábítása*, a nőtlének számának rohamos *szaporodása* s a vagyont bálványozó *bírvágy* szülőanyjai ezen irtózatosságnak véteknek. Odáig jutottunk immár erkölcsi felfogás dolgában, hogy a sok gyermekkel megáldott tisztességes anyának *együgyűknek* tartják, lenézik, mert számadásaikból kifeledik a vagyont, azt a darab rögöt, melyből annál kevesebb jut a gyermekeknek, minél többen vannak. A családi élet tisztessége, az anyai hivatás magasztos fogalma áldozatul esett annak a *molochnak*, mely az Isten képvonására teremtett embert, a fiait gondtal ápoló okatlan állatoknál is mélyebbre alacsonyítja le. Eljő az idő, — hisszük — amikor a törvényhozás oltalmába veszi a védtelen, a bizó ártatlanságot, hanem addig még nagyon sok alig felcsillanó életszakra fog *aljas módon* kioltatni; — minthogy a mi törvényhozó testületünk között most éli *legörülteesebb orgiáit*: a *visszavonás*, az *érdekhajhászat ördöge*; — még ez ott dobzódik, addig gondolni sem lehet az ilyes sebeket gyógyító törvényekre. A magyar faj jövőjének érdekében kell, hogy a társadalom minden jó érzésű tagja ennek a szegyenletes bűnnek csökkenésére, megszüntetésére törekedjék. Ezen irtózatosságnak dudáit ne engedjük már szabadon felburjánzani. Hej, mert nálunk is minden lépten-nyomon szembe szökik annak *utálatos hajtása*. . . . Csakhogy nagyon bajos és nehéz bebizonyítani, kik szagatják le annak — *lelket ölö gyümölcsét*.

— **Egy asszony két forintja.** *Tardi Józsefné* lászólófalvi lakosnak, tegnap reggel, mikor Miskolcra Csabára akart menni, épen annyi pénze volt, egy fityinggel se több. Útközben — ez ideig ismeretlen tettesek — megtámadták s pénztét vagy életét kérték. A halálra rémült asszony erre eszeveszetten kiabálni kezdett; a gaz útonálló pedig látván, hogy bajba keveredtek, kést rántottak s a védtelen asszonyt össze-visszaszurkálták, miközben súlyosan megsérült.

— **Rettenetes halál.** Edelény lakosait egy haláleset tartja izgatottságban. *Sinka* István nevű, nyolczvan esztendő tehetetlen, vak aggyastán mult ki ott rettenetes halállal. *Bika* tiporta agyon a védtelen öreg embert.

— **Agyonverte az urát.** Vármegyénk Ároktő községében a napokban nagy rémület fogta el a népet arra a hirre, hogy a hirhedt *Cseh Jóskát* a saját hitvestársa baltával agyonütötte. Az eset a következő: *Cseh Jóska* a falu rossza volt, korcsmás, többszörösen

büntetett egyén. E hó 4-én a mező csáthi járásbíró három évi börtönre ítélte, minek felebezése folytán ideiglenesen szabadlábra helyeztetett. Bujában az ároktői korcsmába ment, honnan ittasan hazatérve, feleségét napi szokás szerint megütlegelte, majd egy baltát téve maga mellé azon kijelentéssel, hogy ha felébred, feleségét s gyermekét agyonveri, elaludt. A feleség nem várta be a fenyegető felébredését, hanem a mámoros ember mellől elvette a baltát s négy csapással agyonverte az urát. Másnap az asszony elment Mező-Csáthra s önkénytel bejelentette az esetet az ottani járásbírósnak.

— **Baleset.** *Sándor* Miklós diósgyőr-vasgyári munkást csatornatisztítás közben végzetes baleset érte. A gyár egyik vaskéményében lerakódott salakréteg reázuhanat és fejét súlyosan megsértette. Azonnal beszállították a kórházba, hol a szenvedett sérülések következtében negyednapra meghalt.

— **Kórházöltelék.** Hát bizony *Stengl* Richárd kórházöltelék és nem egyéb. Végig vándorolja az országot s betegség ürügye alatt az egyes kórházakban hónapokat tölt el. A belügyminiszter felhívta e jeles urra a hatóságok figyelmét.

— **Zenés mise.** Az alsó-miskolci róm. kath. plebánia-templomban holnap délelőtt az ünnepi szent misét *Blazsejovszky* Ferencz apátplebános szolgáltatja, mely alkalommal *Hradil* Vincze vezetése alatt egy műkedvelőkből alakult ének- és zenekar fog közreműködni.

— **A kiállítási jegyiroda,** tekintettel arra, hogy a vidéki lakosság nincs abban a helyzetben, hogy a kiállítást naponta látogathassa, úgy intézkedett, hogy vidékiek számára állandó jegyeket 10 frtért, 12 éven aluli gyermekek számára 5 és fél frtért és állandó állatkiállítási jegyeket két frtért szolgáltat ki, miáltal a vidéki lakosok számára a fővárosban való gyakori tartózkodás alkalmával tetemesen olcsóbbá válik a kiállítás látogatása, és könnyebben és gyorsabban is juthatnak a kiállítás területére, mivel a napi jegyekkel bírók csak a tourniquet-ken át juthatnak a kiállításba, a mi nagyobb összetorlódás esetén időtrabló és kényelmetlen dolog.

— **Meghívó.** A miskolci kereskedelmi és iparkamara f. hó 28-án csütörtökön d. u. 3 órakor saját helyiségében közös ülést tart.

— **Emberbarátok figyelmébe** A diósgyőri vas- és aczélgyár altisztjeiből, mestereiből, munkavezetőiből és előmunkásaiból bizottság alakult abból a célból, hogy a gyártelepen, hol közel 5000 ember keresi kenyerét, templomot építtethessenek. Az ő filléreikből összegyűlt összeg jelentékeny ugyan, de templomépítéshez mégis nagyon kevés s azért most azzal a kérelemmel fordulnak az egyházi és világi főurakhoz s minden emberbaráthoz, hogy adományaikkal segítsék elő a templom felépíthetését. A templom ró n. katolikus lesz, mivel a lakosság túlnyomó része ezt a vallást követi. A kegyadományok gyűjtésére a magyar államvasutak főpénztára Budapesten nyert megbízást s az adományokat hivatalosan nyújtázza.

— **Uj mérnöki iroda Miskolcson.** Mint értesülünk, Ungár Mór okl. mérnök, ki eddig a Krassó Szörényvármegyei m. kir. állami építészeti hivatalnál volt, mint kir. mérnök állami szolgálatban, városunkban városnagytér 2. sz. házban mérnöki, építészeti és műszaki irodát nyitott és ezen szakmába vágó mindennemű munkálatot elvállal. A városunkban mutatkozó építkezési kedv következtében ezen új építészeti s műszaki iroda bizonyára szükségét pótol.

— **Egy egész polgári házasság** torta kitűnő finom, ára 1 korona, kapható: *Megay* czukrászdájában Miskolcson.

Budapesti levél.

Megnyílt a kiállítás! Százegyrével tódul a vidék közönsége a fővárosba, hogy a nagy nemzeti ünnepeken jelen lehessen, a ki-

állítás nagyszerűségeiben gyönyörködhesse s a tündérmesék világát megvalósító sokféle látványosságot élvezhesse. És e népvándorlás tudatában a vidéken lakók közül sokan aggodalommal gondolnak arra, hogy ily nagyszámú látogató közönség részére van-e elég szálloda, lakóhely? Az aggódók megnyugtatóására szolgáljon, hogy a szállodák száma megszorodott s ezek között első helyen kell kiemelniünk egy új szállodát, mely „Bristol” szálloda elnevezéssel nyílt meg a Ferencz József dunaparti korzó és Mária Valéria-utcára nyíló bejárattal, közvetlen a „Hungária” nagy szálloda mellett. *Illits* József, ki nyolcz éven át volt a „Hungária” szálloda igazgatója s e téren mint kiváló szakférfi ismeretes, alakította szállodává ezen négyemeletes palotát, melynek ablakai nagyobb részt a Dunára nyílnak, gyönyörű kilátással a budai hegyekre, királyi palotára és a dunai élénk hajóközlekedésre. A szálloda a modern komfort minden követelményével van berendezve; feltalálható itt a kényelmesség, legnagyobb tisztaság, egészséges levegő, a kellemes otthon; a szálloda villamvilágítása, az emeletekre felhúzó (Lift) áll rendelkezésre, a leg gondosabb és legfigyelmesebb kiszolgálásra pedig *Illits* József személyes felügyelete nyújt biztosítékot. Díszes nyári és téli udvarkertjében, éttermében és kávéházában a legizletesebb ételek és tiszta italok szolgáltatnak ki. Mindezekhez járul még, hogy szobaárai mérsékeltek s hosszabb tartózkodás esetén az árak le szállítatnak, úgy, hogy mindenkinek a legjobban ajánlhatjuk, hogy Budapestre érkezve, a „Bristol” szállodába szálljon.

„*Kövesi sör-csarnokában este 8 órakor!*” ez a jelszó Budapesten, ha az a kérdés merül fel, hogy hol találkozzunk vacsorára. Ez a fővárosnak újabb idő óta legkedveltebb és legnépszerűbb mulatóhelye, hol azonban egy a villásreggelire, mint déli ebédre szintén a legválogatottabb közönség gyűl össze és méltán, mert az óriási, impozáns szépségű csarnok, a lelegegánsabb díszítésű, országunk minden megyéjének czimerét feltüntető falfestményeivel, naponta katonazene-hangverseny mellett a legizletesebb ételek és legjobb borok s a kőbányai polgári serfőző híres kitűnő sörének olcsó kiszolgáltatása mellett valóban minden tekintetben érdemessé teszi azon nagy látogatottságra, melyben részesül s a mely legjobban bizonyítja, hogy a látogató jól és kellemesen éri ott magát. Ezért ajánljuk t. olvasóinknak, hogy Budapesten időzése alatt ne mulasztja el Kövesi Nándor Erzsébet-köurton levő nagy sör-csarnokát meglátogatni, mert ott a kellemes szórakozás mellett a főváros egyik új látványosságát is megtekintheti.

A kiállítás legérdekesebb különlegességei közé tartozik a falu templomépületében levő árubódék között *Kotányi* János paprikamalma, villamos-hajtással működik s szegedi termésű, hüvelyes paprikát őröl, mely szép rózsaszínű s finom zamatú. *Kotányi* János már 15 éve Bécsben tesz nagy szolgálatot a szegedi paprika népszerűsítésére s neki lehet leginkább köszönni, hogy ezen cikk a külföldön is nagy elterjedésre jutott, mert *Kotányi* személyesen járta be a külföldet, sőt még az amerikai piacot is meghódította a chicágói kiállításon, hol elsőrendű kitüntetést nyert.

A millenniumi kiállítás egyik legbecsessebb és maradandó műve bizonyára a földalatti villamos vasut, melyet méltán lehet a *Siemens* és *Halske* cég kiállítási művének tekinteni. A magyar fővárosnak méltó büszkeségét képezi a földalatti villamos vasut, mert e tekintetben megelőztük a continens minden városát s ezt a *Siemens* és *Halske* cég világhírű, a villamossági berendezések legismertebb gyáranak köszönhetjük, mely czégről a „Nemzet” márcz. 21-iki számában a következőket írja: „Mint a villamos vasutak legelső sikerült kísérletét, azon vasutat kell tekinteni, melyet *Siemens* és *Halske* 1879-ben a berlini iparkiállításon mutattak be. Ezen

czégnek lehet egyáltalában a villamos vasutak fejlődését köszönni, az első kísérlet-től a mostani stádiumig.” — A *Siemens* és *Halske* czéget nem kisebb dicsőség illeti a villamvilágítási berendezések terén; az általa eszközölt városok és egyes középületek vagy gyárak villamvilágítása bizonyult eddig mindenütt legjobbnak és üzembavartól mentesnek, mit legjobban bizonyítanak azon általunk is tudott körülmények, hogy számtalan gőzmalom és gépgyár Budapesten és a vidéken, hol más gyárak által eszközölt villamvilágítási berendezések nem voltak tökéletesek, a *Siemens* és *Halske* cég által rekonstruáltatták azt, mi, tekintve, hogy minden gyárban előkelő gépészmérnök ítél ily kérdésben, a legilletékesebb szakvéleménynek tekinthető. Ezért találjuk alkalomszerűnek mindezek felsorolását, mert vidéki városainkban a villamossági berendezések részint külszöbön, részint tervbe véve vannak, tehát a tökéletesről való értesülés egy a köz-, mint magánérdekek szempontjából szükséges.

A kiállításra felrándulók bizonyára felhasználják az alkalmat, hogy a főváros nevezetességeit megtekintsék. Ezek közzé méltán sorolható *Kertész* Tódor diszműáru tárháza a Kristóf-tér sarkán, mely egy mesés gazdagságu és változatos szépségű kirakataival, valamint csarnokainak bámulatos sokféle tárgyaival a legérdekesebb láttnivalókat nyújtja. A megtekintés alkalmával mindenki meg fogja ott találni azt, mivel hazatérésakor családtagjainak vagy ismerőseinek czélszerű vagy tetszetős ajándékkal kedveskedni akar s gondolható, hogy a czég erre az alkalomra fényesen látta el raktárát a legkülönbözőbb „Budapesti Emlék”-tárgyakkal, kezdve az olcsó csecsebecsétől az értékesebb diszműárukig, bámulatos nagy választékban. Minden látogatónak ingyen nyújtja a czég a kiállítás albumát. Tekintettel a nyári időnyre, jó szolgálatot vélnék tenni, ha a czég nagy árjegyzékéből felsoroljuk azon cikkeket, melyeknek megrendelése időszerű és szükséges lehet: *Lawn Tennis-játék, ennek egyes alkatrészei, Faoszlopok, két részből a háló kifeszítéséhez; „New Screw holdfast” legújabb angol hálókifeszítő, kitűnő minőségű angol „Rakett” gumi fogantyú a Rakettre, Rakett-prés, Rakett tok, vízmentes Lawn Tennis labdák. Határjelzőgép, Lawn Tennis sapka, cipő, öv stb. s a Lawn Tennis szabályai. Croquet-játék 8 személyre a legkülönbözőbb kiállításban, kugli-bábok, lignum Sanctum-golyók, orosz kuglizó, tornászó-szerek, úszó-övek parafa, vagy felfújható gumi-vászonból, vivő-eszközök, Flóbert-fegyverek, lóháló, halászó szerek, összerakható halászbót, hintaágy, kerti szék, kerti gyertyatartó, lamnionok, papír-léghajók, „D. Fevre”-féle valódi francia szódavizkészítő gép, fagyaltgép, sodrony ételborító, utazáshoz szükséges kellékek: kézi koffer, kézi táskák, plaid-szif, angol úti ruhatekeres, berendezett toilette-táska, oldaltáska, úti pohár, cognac-palacsk, toilette-szappan, illatszerek, új! mosható aranyozó folyadék stb. stb.*

CSARNOK.

Pünkösdkor.

*Mint pacsirta száll fel a magasba,
Hő fohászom száll feléd, Atyám!
Bár lehetnék fenn a csillagosba,
Hogy kegyelmed jobban áldanám.
Mit beszélek!? Kis zugát a földnek
Fénylakodá épenúgy teszed,
Mint a hogy rejt barna szárnyú fölleg:
Itt is, ott is működik kezéd.*

*Halld imám' hát égi, földi Felség,
Mit rebegnek gyöngye ajkaim,
Küldd reám a nyugtatásnak lelkét
Földi éltem ádáz harcain*

*Hit- s reménnyel töltse be a szívem',
Nagy kegyelmed' édes Istenem;
Hogy kitartva küzdelemb' hiven,
Eg jutalmát végre elvegyem.*

*Áldalak, hogy eddig is vezéreltél,
Bú ha búra, baj ha bajra jött.
Áldalak, hogy gyenge sajkát féltél,
Vész, hullám ha tornyosulva jött.
Add, ne szünjék meg hozzám kegyelmed;
Add, hogy érte folyton áldjalak.
S hogyha elhívsz, ugy segéljen lelked,
Bármely órán készen várjalak.*

Tóth István.

Öregedés.

(Elmotyogja: Vén diák.)

*Fiatalon könnyen hevülsz,
Lelkesedel, de ha léssz vén...
Öregedő csontjaidat
Hasogatja csúzos köszvény,
A mikor a hamu
Ajkaidon mamu.
Nem győződ magad meleggel,
Sutra fekszel, úgy melegszel.*

(Ezüstlakodalm napján.)

Monolog.

(Elmormolja: Vén Sajó.)

*Mosolvogva mormol
Sajó, a vén folyam:
„Fából — vas karika?!”
Híd is van már olyan“!
„Hátamon eltűrom
Tűromfüvel szegényt,
Elég egy sütetből
Enni fa-vas lepényt.“ !!!*

(S.-Eseeg, május 14.)

IRODALOM.

Tankönyvirodalmunkban eseményszámba megy *Polgár* György kir. gym. igazgató most megjelent munkája: „Ókori hitéleti és művészeti régiségek képgyűjteménye.”

Általános meggyőződése a tanítással foglalkozóknak, hogy a történelmi és irodalmi oktatásban rendkívüli fontos szerepe van a szemléltetésnek, mert egy-egy bemutatott szemléltető eszköz helyesebb fogalmat ad a tanulónak valamely irodalmi vagy történelmi tárgyról, mint akármilyen szóbeli magyarázat. De viszont általános a panasz, hogy ily szemléltető eszközök vagy általán nem állnak rendelkezésre, vagy pedig, mivel idegenből kell őket megszerezni, fizethetetlen drágák; továbbá a szemléltetés eddig sok bajjal és kevés haszonnal járt, mert egy-egy tanulónak alig juttatott néhány pillanatot valamely tárgy bemutatásánál. Ezért üdvözljük örömmel a most megjelent művet, mely hivatva van e bajokon segíteni s mely bár e téren első kísérlet irodalmunkban, mégis egészen sikerült kísérlet; az irodalmi és történelmi tanításnál most már lehetővé van téve, hogy minden egyes tanuló egyszerre közvetlenül maga előtt lássa az illető tárgyat.

Maga a mű két részre oszlik. A tömötten irtt bevezetés feőleli a legfontosabb tudnivalókat a keleti népek, a görögök és rómaiak hitéletéről és művészetéről. A 26—206. lapokat az ábrák töltik meg, a bevezetésnek megfelelőleg az 1—290. ábra a hitéleti, a 291—715. ábra a művészeti régiségek szemléltetésére. Ez ábrák mind a legjobb forrásokból merítvük, (a clichék *Weinwurm* budapesti czinkografus intézetéből valók), némelyik még az eredetnél is jobban sikerült. A művészeti tárgyakat, különösen az építészeti emlékeket feltüntető ábrák haszná megbecsülhetetlen, a mennyiben mindig a mai állapot hűséges reproductiói; itt-ott kép-

zeleti restaurációk segítik elő a szemlélő phantasiáját. Egészen más felfogásuk lesz tanulóinknak Athenáról és Rómáról, ha e képek mindig szemük előtt lévén, lelkiüklen állandóan megmaradnak. A mű tömeges behozatalát iskoláinkba előmozdíthatja olcsósága, (ára 1 frt 40 kr), a mit csak az tett lehetővé, hogy a szerző nem adta át a kiadónak, hanem a saját költségén adta ki.

Mindent egybefoglalva, különösen a classicusok olvastatásánál, továbbá az ókori történet és a görög pótló tanításánál nélkülözhetetlen segédkönyv, e mű s szerzője fáradságos és hasznos munkájáért teljes elismerést érdemel. Fölöttébb kívánatos, hogy ez első részt mielőbb kövesse az állami és magánrégiségeket magában foglaló II. rész, melyen a szerző mint előszavában említi, már is dolgozik.

Hirdetmény.

A borsodmegyei kir. Pénzügyigazgató ur által az 1896. évre megállapított földadó-kivetést tartalmazó lajstrom az 1883. évi XLII. t.-cz. 18. §-a értelmében május hó 22-től május hó 29-ig bezárólag Miskolcz város adópénztári hivatalánál 8 napi közszemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelmeztetés mellett hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy azon adózók, kik a kivetési lajstromban foglalt adónemmel már a múlt évben is meg voltak róva, a lajstromok közzétételét követő 15 nap alatt; azon adózók pedig, kik a folyó évben első ízben rovattak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskében történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felelbezhetnek. A felelbezesek alólírott hivatalhoz adandók be.

Miskolcz, 1896. május hó 19-én.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

Hirdetmény.

Pénzügyi szabályrendeletünk értelmében értesitem az alsó-miskolczi róm. kath. egyházközség t. tagjait, hogy az egyházi és iskolai adók f. 1896. évre szóló előírása Hesz Miklós pénztárnok urnál f. május hó 16-tól május hó 30-ig közszemlére lesz kitéve, a hol azt az érdekeltek megtekinthetik és esetleg felszólalásait ugyanott előszóval megtehetik, vagy írásban beadhatják.

Később beadott felszólalásokat az egyháztanács a szabályrendelet szerint nem vehet figyelembe.

Miskolcz, 1896. május 14-én.

Petro József, segédfogdnök.

Nyilt-tér. *)

Nem volt már szándékom a közönség által ismert ügyemben többé felszólalni, de a „Borsod-Miskolczi Közlöny“ támadását szó nélkül még sem hagyhatom.

Honnan veszi a nevezett lap t. szerkesztője a jogot arra, hogy engemet csak „egy Koch nevű ember“ czímen titulál? Hiszen nagyon bölcsen tudja a Szerkesztő úr, hogy én nem vagyok jött-ment, sem kalandor; hanem nyilt czéggel bíró és adófizető polgára vagyok Miskolcz városának. Hogy ezt tudja, onnan gyanitom, mert volt egyszer egy idő, néhány évvel ezelőtt, a mikor az árvaszéki ülnöki állást kellett betölteni a városnál, akkor a t. Szerkesztő úr szíves volt csekély szemé-

lyemhez is leereszkedni, s arra kérni, hogy ismerőseim körében ügyének híveket szerezzek. Persze, akkor nem voltam „egy Koch nevű ember“! . . .

Ugyan mit szól a t. Szerkesztő úr, ha Önről emlékezve, én is így irnék: „valami Ferenczi nevű ember“? Ugy-e azt mondaná, hogy vétenék akkor a józólés és a tisztesség ellen? . . . Igen ezt mondhatná. Éppen azért én nem teszem, mert *felül akarok emelkedni a műveltségnek azon a fokán, a melyen Ön áll.*

Ha már benne vagyok a polémiában, meg kell jegyeznem a nevezett lap közleményére a következőket:

En nem „Önös érdek“-ből szállottam a sikra, bár ezt is tehettem volna, mert egy üzletemberre lesújtó helyzet az, amikor egy biztostnak ígért vállalatától, melyre már befektetéseket tett, melyre erejét lekötötte, melyért más vállalatokat elutasított — isten tudja mi oknál fogva elűttetik. En egyedül az ág. evang. egyház érdekében szállottam sikra. Az egyház érdeke ugyanis azt kívánta, hogy a legolcsóbb pályázó nyerje el a vállalatot. A legolcsóbb pályázó — az egyház elismerése szerint is — én voltam. Hogy az egyház más iránt nagyobb bizalommal volt, mint én irántam, ezt nem lehet megérteni. Hiszen én kijelenttem az egyháztanács előtt, hogy ha kívánják az 1500 frt biztosítékot 10,000 forintra egészítem ki; ha kívánják felépítem az épületet úgy, hogy *ne fizessenek nekem egy krajczárt sem addig, míg az épületet át nem adom.* Hát kell-e az ég alatt ennél nagyobb biztosíték? . . . Ebben a kérdésben csak az tudna kiigazodni, a ki a szíveket és veséket vizsgálja.

A nevezett lap azt is kijelentette, hogy az én cikkem *Radvány* úrnak minden tekintetben csak javára szolgált. Hát ennek igen örülök. Csak legyen vele boldog. Élvezze az általam szerzett jókat az emberi kor legvégső határáig erőben, egészségben! En magam sem panaszkodom. Nagyon meg vagyok elégedve azzal a fogadtatással, melyben fellépésemért a tisztességes közönség részesít. Szóval mind a ketten boldogok vagyunk. Az ember igazán sohasem tudhatja: mi válik javára!

Még egyet.

Ha már benne vagyok, azt vagyok bátor megkérdezni az ág. evang. egyház nagyérdemű tanácsától: Mi oknál fogva történt az, hogy az egyház az eredeti tervtől elállott? Ezen terv szerint a mostani paróchiális épület és a Furman-féle ház egy második emelettel megtoldatott volna s ennek közepén, a pusztatelken két emeletes épület emeltetett volna s az így emelt impozáns épületet három torony díszítette volna! Miért történt az, hogy most már csak a *pusztatelken épül a kétemeletes ház egy toronnyal*? Hogyan van az, hogy az építési költség mégis 130,000 forint? . . .

Ezt, mint az ág. evang. egyház adófizető híve, talán jogom van megkérdezni, a nélkül, hogy a „*revolverezés*“ bűnébe esném.

Tisztelettel: Koch Károly.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Kontz Miklós.

Helyettes szerkesztő és lapkiadó:

Ruttkay Menyhért.

5261—896.

Árlejtés.

Az ujonnan készítenő nagy-major- és fazekas-utczai hidak part falainak kiépítésére, melynek költsége 2854 frt 77 krral van előirányozva, e f. hó 27. d.-e. 10 órakor hivatalomban, zárt ajánlat útján, árlejtés fog tartatni.

Az árlejtésben résztvenni kívánók értesítenek, hogy 5% kal ellátott zárt ajánlataikat az árlejtés megkezdéséig hozzám nyújtásuk be. A költségvetés és feltételek a mérnöki irodában megtekinthetők.

Miskolcz, 1896. május 19.

Soltész Nagy Kálmán, polgm.

Hirdetmény.

A helybeli ág. hitv. ev. egyház utczai 20 öl hosszú

vaskerítése oszlopokkal s kétfelé nyíló kovácsolt vasból készült kapuja

f. hó 29-én, pénteken délután 4 órakor, az egyházi irodában tartandó magán-árverésen, a többet ígérőnek el fog adatni.

Miskolczon, 1896. május 22.

Kulcsár Károly,

egyh. gondnok.

Tisztelt Uraim és Hölgyeim!

Nagyon meg lesznek elégedve, ha **fehérmű** szükségletöket nálam szerzik be, mert oly tartós és szép formájú s mindamelllett bámulatos olcsó árak mellett fehérműt sehol sem találunk.

1 fehér férfi-ing reá varrott szines francia pique mell, gallér és közelő — frt 95 kr

1 fehér férfi-ing szines kreton mell gallér és közelő nélkül **legujabb** 1 frt 50 kr

1 szines ing angol oxfordból reá varrott gallér és közelő 1 frt 30 kr

1 fehér férfi-ing III. minőségű sima reá varrott gallérral vagy a nélkül 1 frt 30 kr

1 fehér férfi-ing II. minőségű sima reá varrott gallérral vagy a nélkül 1 frt 50 kr

1 fehér férfi-ing I. minőségű sima reá varrott gallérral vagy a nélkül 1 frt 80 kr

1 szines férfi-ing francia cretonból redős mell gallér és közelő nélkül 2 frt 20 kr

1 fehér férfi-ing himzett vagy redős mell **legujabb** 1 frt 30 kr

6 férfi szepesi vászonból készült alsó nadrág magyar vagy német szabásu 3 frt 50 kr

6 férfi francia cöperből készült alsó nadrág német vagy francia 5 frt — kr

6 férfi francia cöperből készült egész finom alsó nadrág német vagy francia 7 frt — kr

6 női ing szepesi vászonból készült esikével 3 frt 50 kr

6 női ing szepesi vászonból készült himzés-sel 4 frt — kr

6 női ing hazai vászonból készült esikével 5 frt 40 kr

6 női ing hazai vászonból készült himzés-sel 6 frt — kr.

női ingek diszesebbek darabonként 1 frt — krtól 4 frt 50 krig.

női nadrágok darabonként 1 frt — krtól 2 frt 50 „

női háló kabátok darabonként — frt 85 krtól 4 frt 50 „

Nagy raktárt tartok gyermek-fehérműekben is.

Ezen felsorolt cikkek kirakatomban megtekinthetők. Vidéki megrendeléseket jobban mint ön-maga által választva küldök szét.

B. AUNFELD SÁNDOR

rőfös-, rövid- és divatáru-kereskedő

Széchenyi-utca 96. sz.

Árverési hirdetmény.

Weiszlovits Samu magán-zálogintézete (Széchenyi-utca 116. sz. Miskolczi Takarékegylet tőzsomszedságában) közhírré teszi, hogy a nála zálogban levő és már elévült zálogtárgyak: arany-ékszer, értékpapir és különféle ingóságok 1896. június hó 2-án, d. e 9 órakor nyilvános árverésen eladtnak.

Egyszersmind figyelmeztetnek a zálogtulajdonosok, hogy a fenti időpontig zálogtárgyaikat kiválthatják, illetve meghosszabbíthatják.

Az üzlet szombaton is nyitva.

Miskolcz, 1896. május 22.

Weiszlovits Samu,

magánzálogház-tulajdonos.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Alólirottak bátorkodunk a nagyérdemű közönség figyelmét

a Chr. Weyrauch & Co.-féle gyorsan száradó és szagtalan

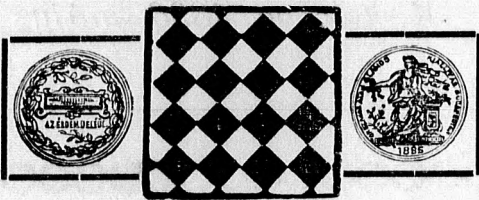
BORSZESZ PADLÓFÉNYMÁZRA

felhívni. — Ezen fénymáz a legjobb padlómaázoló szer, gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is. Kapható tisztán szín nélkül, továbbá sötét és világosabb színekben. 1 kilós üveg ára 1 frt 20 kr., 1/2 kilós üveg ára 60 kr.

Főraktár Miskolcz és vidékére

Weidlich Pál mag- és fűszerkereskedésében a „fekete kutyához”
MISKOLCZON.

Tisztelettel Chr. Weyrauch & Co.

Sártory Oscár

cement-technikus fiókja
Miskolczon, Buza-tér 24. sz.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni arról, hogy az építési évad kezdetével minden a cementiparba vágó munkákra jótállás mellett vállalkozom.

Továbbá ajánlom — csak a nálam kapható jó hírnevű

cementeket.

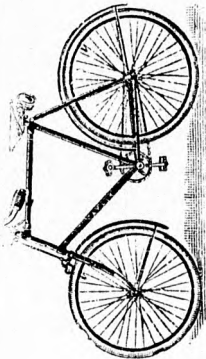
Valódi perlmoosi és oppelni
Portlandcement,

hordókban à 200 kilo és zsákokban à 100 kilo, Gr. **Rooni lábatlani Roman-cement** zsákokban à 80 kilo, hiteles sulymennyiségért kezeskedem.

Kiváló tisztelettel

Sártory Oscár

cement-technikus fiókja Buza-tér 24. szám.

Van szerencsénk tisztelettel jelenteni, miszerint a kerékpározás elsajátítására

tanfolyamot nyitunk

hölgyek és urak részére.

A kerékpározást tanrendszerünk szerint 3 tanóra alatt, naponként egy órát véve, teljesen el lehet sajátítani.

A tanítást díjmentesen saját gépünkön eszközöljük, mindazoknak, kik fölünk új kerékpárt vásárolnak.

Felkerjük mindazon tisztelt hölgyeket és urakat, kik ezen testedző, egészséges és kellemes, semmi veszéllyel nem járó sportot megtanulni óhajtják, méltóztassanak **Széchenyi-utca 18. sz. alatt levő kerékpár- és varró-gép üzletünkben jelentkezni.**

Egyidejűleg ajánlva mechanikai kerékpárjavító műhelyünket a tisztelt kerékpár-birtokosok figyelmébe.

Tisztelettel

Schweitzer Testvérek.

Kerékpár és kerékpáralkatrészek, varrógép és varrógépalkatrészek raktára.

A légszeszgyár tőszomszédjában lévő mintegy

5 hold luczernás

nyári használatra, esetleg parcellánként is haszonbérbe vehető.

Értekezhetni a tulajdonos **Soltész Jánossal**, Kis-Ujváros-utca 34. sz. a.

Van szerencsém a t. cz. közönséget értesíteni, miszerint **Miskolczon, Városháztér 2. számú házban** törv. bejegyzett

mérnöki,
építészeti és műszaki irodát

nyitottam s mindennemű e szakmába vágó munkálatot (felvételek, tervezések, építkezések stb.) elvállalok s azoknak szakszerű és pontos elvégzéseért minden tekintetben szavatosságot vállalok.

Ungár Mór,

okl. mérnök.

HÖLGYEK RÉSZÉRE LEGUJABB!

Universál fűző.

Kitűnő derékformát képez és a halsont eltörését lehetetlenné teszi.

III. II. I. minőség

frt 2.50 3.50 4.50

jó Drill **halsontban**, szürke, drap és fehér kivitelben.

Kiszárolagos raktár Miskolczon

Kálnai Lipót üzletében.

Universal Corsetta-védőnk

minden nőnek lehetővé teszi, hogy tört fűzőjét javítás nélkül viselheti.

1 pár 50krért kapható minden jobb rövid- és divatárú-üzletben.

Nagyban a szabadalom tulajdonosainál:

Spitzer és Steiner Bécs,

VII., Siebensterngasse 16. a/.